

Den skjulte historie om vers fyrre – nummer seksogtyve

Ezekiel nummer syv

Jeff Pippenger

2026-08-12

Den profetiske linje, som jeg identificerer som »Josijas hjul«, begynder med det gamle Israels oprør, da de forkastede Gud som deres konge i 1097 f.Kr. De første tre konger (Saul, David og Salomo) angives at have regeret i fyrre år, fra 1097 f.Kr. til 977 f.Kr. Ved Salomos død afslutter Jeroboams og de ti nordlige stammers oprør linjen for de første tre konger og påbegynder en kongelinje i både det nordlige og det sydlige rige.

De første tre konger er et symbol på mange sandheder, men et af de sandhedens hjul, som de er forbundet med, er Judas sidste tre konger — Jojakim, Jojakin og Zedekias — som igen repræsenterer Kyros, Dareios og Artaxerxes. Kyros, Dareios og Artaxerxes repræsenterer igen deres tre dekreter, der strækker sig fra 516 f.Kr. til 457 f.Kr.; som igen repræsenterer de tre engle i Åbenbaringen fjorten, der ankommer henholdsvis i 1798, 19. april 1844 og 22. oktober 1844. Historien om de tre engles ankomst i Åbenbaringen fjorten gentages til punkt og prikke i de et hundrede og fireogfyrre tusinds beseglingstid og identificerer således, at den profetiske linje, der begynder med salvingen af Saul til konge, når sin afslutning, når den sejrige menighed salves ved den snart kommende søndagslov. Linjen omfatter kong Josijas hjul, som rækker tilbage til Jeroboams oprør i Betel og Dan i 977 f.Kr.

Toogtyve

Jeroboam bærer symbolikken i tallet toogtyve, for han regerede i toogtyve år og knytter derved sit vidnesbyrd til den historie, som repræsenteres ved toogtyve, hvilket er et symbol på foreningen af guddommelighed med menneskelighed, således som det illustreres ved Daniels marah-syn på den toogtyvende dag og tallet to hundrede og tyve, hvoraf tallet toogtyve er en tiende.

Og de dage, som Jeroboam regerede, var toogtyve år; og han lagde sig til hvile hos sine fædre, og hans søn Nadab blev konge i hans sted. 1 Kong. 14,20.

‘At-One-Ment’, som repræsenterer foreningen af guddommelighed og menneskelighed, er Kristi værk, som begyndte den 22. oktober, eller den tiende måned (gregoriansk); ti gange toogtyve er lig med to hundrede og tyve. Jeroboam opstillede falske altre både i Betel og Dan og er derfor et symbol på den falske søndagstilbedelse i forbindelse med foreningen af kirke (Betel: betyder kirke) og stat (Dan: betyder dom).

Da byggede Jeroboam Sikem i Efraims bjergland og bosatte sig deri; og han drog derfra og byggede Penuel. Og Jeroboam sagde i sit hjerte: Nu vil kongedømmet vende tilbage til Davids hus. Hvis dette folk drager op for at ofre i Herrens hus i Jerusalem, da vil dette folks hjerte atter vende sig til deres herre, til Rehabeam, Judas konge, og de vil slå mig ihjel og igen vende

tilbage til Rehabeam, Judas konge. Da rådførte kongen sig og lod lave to guldkalve, og han sagde til dem: Det er for meget for jer at drage op til Jerusalem; se, her er dine guder, Israel, som førte dig op fra Ægyptens land. Og den ene opstillede han i Betel, og den anden satte han i Dan. Og dette blev til synd; for folket drog hen for at tilbede foran den ene, helt til Dan. Og han gjorde et hus med offerhøje og indsatte præster blandt folket fra de ringeste, sådanne som ikke var af Levis sønner. Og Jeroboam indstiftede en højtid i den ottende måned, på den femtende dag i måneden, lig den højtid, som holdes i Juda, og han ofrede på alteret. Således gjorde han i Betel og ofrede til de kalve, som han havde lavet; og han indsatte i Betel præsterne ved offerhøjene, som han havde oprettet. Så ofrede han på det alter, som han havde lavet i Betel, på den femtende dag i den ottende måned, nemlig i den måned, som han havde udtænkt i sit eget hjerte; og han indstiftede en højtid for Israels børn og ofrede på alteret og tændte røgelse. 1 Kongebog 12:25–33.

I den grundlæggende historie om de ti nordlige stammer fandt der et oprør sted, som var blevet forebilledliggjort ved Israels forkastelse af Gud som konge og også ved Arons oprør og guldkalven. Arons oprør lå i den grundlæggende historie for det gamle Israel, og Jeroboams lå i den grundlæggende historie for de ti nordlige stammer. „Linje på linje“ repræsenterer Aron som ypperstepræst menigheden, og Jeroboam som konge repræsenterer staten. Disse to grundlæggende oprør udgør en linje, som omfatter folkets Israels grundlæggende oprør i dets ønske om en menneskelig konge.

490

Der er tre perioder på fire hundrede og halvfems år i den hellige historie, som er fremstillet i Ezekiels Bog, og den ene var forbundet med kongerne, den anden med helligdommen og den tredje med hæren. Disse tre perioder svarer til Arons oprør (helligdommen), Saul (hæren) og Jeroboam (kongen). Af de tre symboler profet, præst og konge er det kong Saul, der identificeres som profeterende, og Aron var præsten, og Jeroboam var kongen.

Og det skete, da alle de, som tidligere havde kendt ham, så, at se, han profeterede iblandt profeterne, da sagde folket til hinanden: Hvad er dette, som er kommet over Kisj' søn? Er Saul også iblandt profeterne? Og en mand fra samme sted svarede og sagde: Men hvem er deres fader? Derfor blev det til et ordsprog: Er Saul også iblandt profeterne? 1 Samuel 10:11, 12.

Den triumferende kirke består af en trediveårig profet, en trediveårig præst og en trediveårig konge, repræsenteret ved Ezekiel, som begyndte i det tredivte år, Josef, som begyndte sin tjeneste i det tredivte år, og kong David, som begyndte at regere i sit tredivte år. Den triumferende kirke er repræsenteret i de sidste otte kapitler af Ezekiels Bog som templet, der fylder jorden, og den triumferende kirke er Filadelfia, som er den ottende kirke, der er af de syv.

Josias' profetiske linje, som begyndte i 977 f.Kr., ender ved den nært forestående søndagslov. Renselsen og beseglingen af de hundrede og fireogfyre tusind, som begyndte den 31. december 2023, begyndte, da Mikael steg ned for at oprejse de to vidner i Åbenbaringen kapitel elleve. Året 2023 indtraf toogtyve år efter 11. september 2001, ligesom Alien and Sedition Acts af 1798 indtræffer toogtyve år efter Uafhængighedserklæringen i 1776. Jeroboams toogtyveårige regering

begyndte i 977 f.Kr., da Josias profeti blev fremsat. På den tid konfronterede den ulydige profet i 1 Kongebog kapitel tretten Jeroboams frafald, ligesom Moses konfronterede Arons frafald, og Samuel konfronterede skaren, som ønskede en konge. Disse konfrontationer imod grundlæggende frafald, repræsenteret ved den ulydige profets, Moses' og Samuels budskab, repræsenterer den tredje engels høje råb ved søndagsloven. Det er advarselsbudskabet, som forkyndes af banneret, hvilket i Jeroboams historie er repræsenteret ved forudsigelsen om Josias ledsaget af et „tegn“.

Og se, en Guds mand kom fra Juda til Betel ved Herrens ord; og Jeroboam stod ved alteret for at tænde røgelse. Og han råbte imod alteret ved Herrens ord og sagde: Alter, alter, således siger Herren: Se, et barn skal fødes Davids hus, Josija ved navn; og på dig skal han ofre offerhøjernes præster, dem som tænder røgelse på dig, og menneskeknogler skal brændes på dig. Og samme dag gav han et tegn og sagde: Dette er det tegn, som Herren har talt: Se, alteret skal revne, og asken, som er på det, skal udøses. Og det skete, da kong Jeroboam hørte den Guds mands ord, han som havde råbt imod alteret i Betel, at han rakte sin hånd ud fra alteret og sagde: Grib ham! Og hans hånd, som han havde rakt ud imod ham, visnede, så han ikke kunne trække den til sig igen.

Alteret blev også sønderrevet, og asken blev udgydt fra alteret, i overensstemmelse med det tegn, som gudsmanden havde givet ved Herrens ord. Og kongen tog til orde og sagde til gudsmanden: Bønfald nu Herren din Guds åsyn, og bed for mig, at min hånd må blive givet mig tilbage igen. Og gudsmanden bønfaldt Herren, og kongens hånd blev givet ham tilbage igen og blev som før. Og kongen sagde til gudsmanden: Kom hjem med mig og styrk dig, så vil jeg give dig en gave. Men gudsmanden sagde til kongen: Om du så ville give mig halvdelen af dit hus, ville jeg ikke gå med dig ind, og jeg ville hverken spise brød eller drikke vand på dette sted; thi således blev det påbudt mig ved Herrens ord, som sagde: Du må ikke spise brød og ikke drikke vand og ikke vende tilbage ad den samme vej, som du kom. Så gik han en anden vej og vendte ikke tilbage ad den vej, ad hvilken han var kommet til Betel. 1 Kong 13:1–10.

Profetens afvisning af at spise hos Jeroboam trods tilbuddet om „halvdelen af dit hus“ svarer til Herodes' løfte til Salome om halvdelen af sit rige.

Da en belejlig dag kom, da Herodes på sin fødselsdag gjorde et gæstebud for sine stormænd, sine øverste høvedsmænd og de fornemste i Galilæa; og da den nævnte Herodias' datter kom ind og dansede og behagede Herodes og dem, som sad til bords med ham, sagde kongen til pigen: Bed mig om, hvad du vil, så vil jeg give dig det. Og han svor hende til: Hvad som helst du beder mig om, vil jeg give dig, indtil halvdelen af mit rige. Og hun gik ud og sagde til sin moder: Hvad skal jeg bede om? Og hun sagde: Johannes Døberens hoved. Mark. 6:21–24.

Herodes' løfte om halvdelen af sit rige fandt sted på hans fødselsdag. Herodes er et symbol på Rom, og de ti konger i Åbenbaringen sytten er forbilledliggjort ved Roms tidobbelte opdeling i Daniel kapitel syv og de ti tæer i kapitel to. Hans fødselsdag markeres, når det sjette rige erstattes af det syvende rige ved søndagsloven, og i denne forstand er det De Forenede Nationers fødselsdag som det syvende rige i Bibelens profeti. Ved den snart kommende søndagslov vil de ti konger, repræsenteret ved Jeroboams ti nordlige stammer, blive enige om at give deres rige til dyret i én time i Åbenbaringen 'sytten'.

For Gud har indgivet dem i deres hjerter at fuldbyrde hans vilje, at være enige og at give deres kongedømme til dyret, indtil Guds ord skal være opfyldt. Åbenbaringen 17,17.

Før vi tager Ezekiels profeti i kapitel fire op, vil vi identificere de tretten gange, hvor Ezekiel direkte angiver en dato. Disse tretten vejmærker fordeler sig i almindelighed mellem verden og Guds folk. Verden, repræsenteret ved Egypten, placeres seks gange ved en direkte dato, og Tyrus omtales én gang, og de øvrige seks gange er Jerusalem emnet. Bogen begynder i 592 f.Kr., hvilket er det tredivte år i den syttende jubelcyklus, og vers 1 i Ezekiels fyrretyvende kapitel angiver 22. oktober 573 f.Kr. som cyklussens afslutning. Jubelcyklussen repræsenterer beseglingstiden for de hundrede fireogfyrre tusinde fra 11/9 indtil den snart kommende søndagslov, hvilket igen fremstilles i en fraktal af netop denne historie fra 31. december 2023 indtil den snart kommende søndagslov. Begge perioder blev forbilledliggjort ved tiden fra 11. august 1840 indtil 22. oktober 1844.

Den 11. august 1840 nedsteg ingen ringere end Jesus Kristus som den mægtige engel i Åbenbaringen 10, der bragte en lille bog, som Guds folk skulle tage og æde. Den samme engel nedsteg igen ved 9/11 for at markere begyndelsen på beseglingens tid. Den samme engel nedsteg den 31. december 2023 for at oprejse de to vidner, som var blevet dræbt på gaden i den store stad, som åndeligt kaldes Sodoma og Egypten, hvor også Herren blev korsfæstet. Denne nedstigning markerede den afsluttende periode af beseglingens tid. Inden for den fraktale periode fra den 31. december 2023 indtil søndagsloven gives Ezekiel, præsten, et syn af templet i himlen. På den tid gøres han stum og taler kun, når Gud befaler ham at gøre det. Hans tilstand varer indtil den snart kommende søndagslov, fremstillet ved Jerusalems ødelæggelse.

Ligesom Johannes bliver Ezekiel befalet at tage bogen, som var i den nedstigende engels hånd i Åbenbaringen 10, og også pålagt at spise klagesangens, sorgens og veens bog.

Men du, menneskesøn, hør, hvad jeg siger til dig; vær ikke genstridig som det genstridige hus; luk din mund op og æd det, jeg giver dig. Og da jeg så til, se, da rakte en hånd sig ud imod mig; og se, deri var en bogrulle; og han bredte den ud for mig; og den var beskrevet både indvendig og udvendig; og deri var skrevet klagesange og suk og ve. Ezekiel 2:8–10.

Budskabet fremstilles som et trefoldigt budskab og er således et forbillede på de tre engles budskab i Johannes' Åbenbaring, kapitel fjorten. Det er derfor den tredje engels beseglende budskab, der besegler dem inden for Jerusalem, som sukker og sørger over kirkens og landets synd, sådan som det fremstilles i Ezekiels bog, kapitel ni, og Johannes' Åbenbaring, kapitel syv.

Og Israels Guds herlighed hævdede sig fra keruben, som den havde hvilet over, til husets tærskel. Og han kaldte på manden, som var klædt i linned, og som havde skriverens blækhorn ved sin side; og Herren sagde til ham: Gå gennem byen, gennem Jerusalems midte, og sæt et mærke på panden af de mænd, som sukker og klager over alle de vederstyggeligheder, der gøres i dens midte. Ezekiel 9:3, 4.

De, som modtager seglet, sørger over kirkens synder og landets synder, og Ezekiels vidnesbyrd er vævet ind i Jerusalems og Egyptens historie, symboler på kirken og verden.

“Gudsfrygtighedens surdej har ikke fuldstændig mistet sin kraft. På den tid, hvor kirkens fare og nedtrykthed er størst, vil den lille skare, som står i lyset, sukke og råbe over de vederstyggeligheder, som øves i landet. Men især vil deres bønner stige op til fordel for kirken, fordi dens medlemmer handler efter verdens skik. ...”

Befalingen lyder: »Gå gennem byen, gennem Jerusalems midte, og sæt et mærke på panden af de mænd, som sukker og jamrer over alle de vederstyggeligheder, der begås i dens midte.« Disse sukkende, jamrende havde fremholdt livets ord; de havde irettesat, rådet og formanet. Nogle, som havde vanæret Gud, omvendte sig og ydmygede deres hjerter for Ham. Men Herrens herlighed havde forladt Israel; skønt mange stadig fortsatte med religionens former, manglede Hans kraft og nærvær.« Testimonies, bind 5, 209, 210.

I Klagesangen bogs sammenhæng, hvor klage og ve typificerer de tre engle i Åbenbaringen fjorten, er klagesangen og sørgen den første og anden engel, og den tredje er ve-budskabet, et symbol på østenvinden, som holdes tilbage af de fire tilbageholdende engle i Åbenbaringen syv.

Egypten

I Ezekiels bog nævnes tretten datoer. Den første af datoerne i Egypten-serien er Ezekiel 29:1, og den svarede til 587 f.Kr.

I det tiende år, i den tiende måned, på den tolvte dag i måneden, kom Herrens ord til mig og lød således: Menneskesøn, vend dit ansigt imod Farao, kongen i Egypten, og profetér imod ham og imod hele Egypten: Tal og sig: Så siger den Herre Gud: Se, jeg er imod dig, Farao, konge af Egypten, du store drage, som ligger midt i sine floder, og som har sagt: Min flod er min egen, og jeg har skabt den til mig selv. Ezekiel 29:1–3.

587 f.Kr. er belejringens år, som begyndte halvandet år før Jerusalems ødelæggelse. På den tid forkynder Ezekiel, at Gud ville styrte Egypten, og at omstyrtelsen ville demonstrere for Guds folk deres dårskab ved at stole på Egyptens drage. Ved kapitlets slutning fremsættes en kundgørelse om, at Egypten skulle gives til Babylon, hvorved det angives, hvornår de ti konger giver deres syvende rige i Bibelens profeti til det moderne Babylon — det ottende rige, som er af de syv. Den profeti blev opfyldt ‘sytten’ år senere i 571 f.Kr., således som det fremgår ved kapitlets slutning. Kapitel 29 indeholder derfor den første og den sidste dateringshenvisning forbundet med Egypten.

Og det skete i det syvogtyvende år, i den første måned, på den første dag i måneden, at Herrens ord kom til mig således: Menneskesøn, Nebukadressar, kongen af Babylon, lod sin hær udføre et stort arbejde imod Tyrus; hvert hoved blev skaldet, og hver skulder blev hudløs; dog fik han ingen løn, ej heller hans hær, for Tyrus, for det arbejde, som han havde udført imod det. Derfor siger den Herre Gud således: Se, jeg vil give Egyptens land til Nebukadressar, kongen af Babylon; og han skal bortføre dets mængde og tage dets bytte og tage dets rov; og det skal være lønnen for hans hær. Jeg har givet ham Egyptens land for det arbejde, hvormed han tjente imod det, fordi de arbejdede for mig, siger den Herre Gud. På den dag vil jeg lade hornet skyde frem for Israels hus, og jeg vil give dig en åbning af munden iblandt dem; og de skal kende, at jeg er Herren. Ezekiel 29:17–21.

Det tyvende år, i den første måned, på den første dag i vers sytten, repræsenterer den sidste dato af de tretten datoer i Ezekiel, og det er den eneste dato, der falder efter 22. oktober 573 f.Kr. Den repræsenterer, når nordens konge i Daniel elleve, vers toogfyrre og treogfyrre, gives Egypten, såvel som det tidspunkt, hvor de ti konger giver deres syvende rige til det ottende rige, som er af de syv. Den opfyldes, når „hornet af Israels hus“ skyder frem. I Esajas skyder Israel frem på østvindens dag.

Jakobs efterkommere skal slå rod; Israel skal blomstre og skyde knop og fylde jordens overflade med frugt. Esajas 27,8.

Når Ezekiel 29:17 opfyldes, og Egyptens drage gives til det pavelige dyr ved den snart kommende søndagslov, vil den sene regn blive udgydt uden mål over Israel. Denne regn begyndte den 11. september som en overrissling, således som det blev forbilledliggjort ved, at Kristus åndede på sine disciple, efter at Han var steget ned til jorden, efter at Han var steget op til sin Fader efter sin opstandelse.

„Kristi handling, idet han åndede på sine disciple Helligånden og meddelte dem sin fred, var som nogle få dråber forud for den rigelige regn, der skulle gives på pinsedagen.“ Spirit of Prophecy, bind 3, 243.

Ezekiels forudsigelse om Egyptens fald blev forkyndt i 587 f.Kr., belejringens år, og ‘sytten’ år senere blev forudsigelsen opfyldt. Den opfyldes i den periode, der repræsenteres ved tallet ‘sytten’, og repræsenterer således den skjulte historie i Daniel elleve, vers fyrre. Den skal opfyldes under beseglingstiden for de hundrede og fireogfyrre tusinde, som fremstilles i kapitel ni i Ezekiel. I beseglingstiden udgydes den sildige regn, først som en bestænkelse ved 9/11 og dernæst som en fuld udgydelse ved søndagsloven. Den opfyldes ifølge Esajas på “østenvindens dag”, og islam er østenvinden, og islam er det tredje “ve”. Det budskab, Ezekiel skulle æde, var et trefoldigt budskab, hvoraf den tredje del var ve-budskabet.

Ezekiels tretten daterede budskaber blev fremført i forbindelse med Jerusalem, Egypten og Tyrus. De omhandlede alle oprør, som repræsenteret ved tallet »tretten«.

Vi vil fortsætte med at behandle dateringen af Ezekiel i den næste artikel.